

Néhány bevezető gondolat a kiállításhoz

Még egyetemista hallgatóként többször mondták mestereink, hogy az érvényesüléshez 1 százalék tehetség és 99 százalék munka szükséges. Némiképpen túlzásnak nevezhető ez az arány, de viszont rávilágít arra a tényre, hogy mennyire fontos a befektetett munka mennyisége és minősége.

A tehetség, – az a nehezen megragadható valami – nagyon lényeges, alapvető fontosságú. A tehetség a **mag**, – nagyon parányi kezdeti állapot, ami titokzatos módon születik meg. A mag elsorvad, ha nem foglalkoznak vele. Egyrésztől megfelelő táptalajba kell kerülnie. Ez a táptalaj a család, a barátok, a környezet, az iskola, a mesterek – hogy a hasonlatot építgessük tovább. De ez sem elég. Szükséges az éltető, a növekedést biztosító víz, tápanyag. Ez, – a hasonlatnál maradva, bár némiképpen kimozdítva azt –, az a bizonyos munka, amit mindenkinek magának kell terveznie, építenie, elvégeznie. Ha az említett dolgok megfelelő konstellációba kerülnek, a kibontakozás, a fejlődés hatványozott mértékű lehet. Ez a művészeti egyéni út, illetve pálya, melynek íve tehát magasba ívelhet.

Az Országos Tudományos Diákköri Konferenciák hetven évvel ezelőtt indultak el. A magyar történelem egyik legsötétebb korszakában is fontosnak bizonyult ezek szerint a tehetséggondozás. A tudomány, a művészetek, az egész kultúra hosszú távon térülhet meg – ezt remélhetőleg minden vezetés, döntéshozó tudja.

A művészeti oktatás alaptermészetéhez tartozik a tehetséggondozás. Valójában nem is értjük, hogy miért szükséges ezt annyira hangsúlyozni, amikor teljes művészeti oktatásunkat ez határozza meg. Mindenesetre az OTDK keretein belül immáron több mint két évtizede külön szekcióként jelenik meg a művészeti terület. Ez az OMDK, hosszabban az Országos Művészeti Diákköri Konferencia. A mostani Rippl-Rónai Művészeti Intézetünk elődjének számító Kaposvári Egyetem Művészeti Kara a kezdetek óta részt vesz az OMDK-n. Változó sikerekkel szerepelünk ezeken a két évente megrendezésre kerülő kimagasló, országos művészeti seregszemléken, de nem volt olyan alkalom, hogy néhány helyezést ne értünk volna el. Díjakat hoztunk el például a fotográfia, az animáció, a tervezőgrafika, az animáció és a művészetelmélet területeken. Korábbi díjazottaink közül többen is ma oktatóink között vannak itt a Rippl-Rónai Művészeti Intézetben. Sikeres művészeti-tudományos pályák indultak egy OMDK, vagy OTDK első helyezéssel.

Mindig fontosnak tartottuk a tehetséges hallgatók műveinek bemutatását, nem csak a falainkon belül. Ugyanúgy fontos számunkra, hogy mostani, vagy volt hallgatóink együtt szerepeljenek, mutakozzanak be tanáraikkal, mestereikkel. Utóbbira is sok példát hozhatunk az elmúlt évtizedekből.

Ez a mostani kiállítás, rendezvény a megkezdett, említett sort folytatja. A szereplő hallgatói munkák változatosak technikájukat és koncepciójukat tekintve is. Mindegyik kivétel nélkül őszinte egyéni

megnyilatkozás, mely a korosztály, de azontúl korunk tükörképe is. Külön kiemelésre érdemes, hogy először szerepelnek ebben az összefüggésben külföldi hallgatóink munkái és egy középiskolás is. A legutóbbi egri országos konferencián nyert három díjunk, elismerésünk közül kettőt az utóbb említett, tehát az „újonnan belépők” hozták el. A második díjért gratulálunk Toldi Emesének és Emilio Velának és az arany minősítésért Szabó Barnabás középiskolai tanulónak.

Ezt a kiállítást és rendezvényt a Kulturális és Innovációs Minisztérium támogatta a Nemzeti Tehetség Program keretében. Köszönjük ezúton is a támogatást!

Leonardo da Vinci idézetével zárom ezt a rövid bevezetőt és ezzel a kiállítást is megnyitom:

„Ahogyan a használatból kikopott vasdarab rozsdásodni tud, úgy indul romlásnak a tétlenségre kárhoztatott elme.”

Gyenes Zsolt